

## Faunabeheer meer dan alleen oogsten

Sinds het begin van deze eeuw ben ik bezitter van een jachtakte. Het voornemen van de minister om de jacht op het haas en konijn komend jachtseizoen niet te openen verbaast mij ten zeerste. In mijn reactie wil ik graag inzicht geven waarom ik mij verbaas over het voornemen van de minister.

### Van toeschouwer naar deelnemer

Opgegroeid in een dorp waar de lokale boeren allen de jacht uitoefenden en de onderwijzers wild bestelden in de klas, bij leerlingen, door te vragen of vader nog even een haasje kon brengen heeft de jacht altijd mijn interesse gehad.

Overwogen om later 'als ik groot ben' de jachtopleiding te volgen, maar het was er nog nooit van gekomen door studie en verhuizing. Ook had ik geen netwerk in de jacht en met andere passies als de hengelsport, met de nodige amateursport wist ik mijn tijd prima te vullen. Na de aanschaf van een labrador en het volgen van een jachthondenopleiding en meerdere jaren als picker-up bezig te zijn geweest, werd mij een plek aangeboden in een combinatie. Een inschrijving voor de jachtopleiding te Assendelft volgde. Dit betekende ruim een half jaar lang heel veel leren over o.a. de natuur (waar ik toch al behoorlijk veel kennis van had), wetgeving, wapens en nog veel meer. Regelmatig bezoek aan de schietbaan om de schietvaardigheid op een goed niveau te brengen. Uiteindelijk resulteerde dit in het noodzakelijke jachtdiploma. Na bezoek door politie, het regelen van verzekering, verklaring VOG en een in gezelschapsverklaring volgde de jachtakte.

### Jager, of faunabeheerder

En dan ben je ineens jager, met een goed getrainde en door de 'wolgeverfde' jachthond. Hoewel ik mezelf meer en meer zie als (fauna)beheerder, want het omvat zoveel meer dan het bejagen van de wildsoorten. Alles begint met weten wat je hebt, dit is in het faunabeheer niet anders. Als je niet weet wat er in je veld leeft, dan weet je ook niet wat je moet doen. Dat betekent regelmatig observeren, tellen en communicatie met degene die het veld bewerken/gebruiken.

### Zuinig op de hazen, eenden en fazanten

Door het regelmatig tellen en in het veld zijn, is er goed beeld wat er aan hazen en eenden aanwezig zijn in het veld. Dat betekent dat er tijdens jachtdagen een limiet gesteld wordt aan het aantal hazen dat er mag worden geschoten. Met als doel zuinig zijn zodat er de volgende jaren een voldoende stand aanwezig blijft. Waarbij rekening wordt gehouden met een eventueel slecht jaar voor wat betreft de voortplanting. Voor de eenden geldt de beperking dat alleen woerden mogen worden geschoten, gelet op het overschot aan woerden. Fazanten alleen de hanen. Ondanks deze opgelegde 'beperkingen' geniet iedere aanwezige jager en hondenman met volle teugen van het in het veld aanwezige wild.

### (H)eerlijk wild

Jaarlijks wordt het geschoten wild zelf verwerkt tot een (h)eerlijk stuk vlees; 'van schot tot bord'. Aan de ene kant confronterend, omdat je nu zelf degene bent die een dier moet doden voor een stukje vlees, maar je krijgt zo nog meer waardering en respect voor je voedsel. De wetenschap dat het dier een mooi vrij leven heeft gehad, draagt hier zeker aan bij.

### Sociale ontmoetingen van natuurliefhebbers

Wat mij ook op is gevallen aan de jachtdagen, waarbij er op de wildsoorten wordt gejaagd, dat hier een grote sociale component mee speelt. Het oogsten van het wild is dan slechts één van de componenten, ook het samenzijn, al dan niet met een bezoek aan de jachthut achteraf, maken het tot mooie dagen waar natuurliefhebbers elkaar treffen. Aan het einde van elk jachtseizoen vele jachtdagen mee mogen maken en weidelijk mogen oogsten. Daarnaast heb ik echter nog veel meer interessante mensen leren kennen, die een schat aan kennis hebben van de natuur in ons land.

### Beheer en schadebestrijding

Na een jachtseizoen op de wildsoorten wordt het niet stil, maar verlegt de focus zich naar beheer en schadebestrijding. Zwarte kraaien en vossen veroorzaken in als predator van bijv. jonge (weide)vogels en haasjes de nodige schade. Om dit te beperken worden deze bejaagd, om de populatie en daarmee de schade in het binnen de perken te houden en bij te dragen aan de biodiversiteit. Ook de populatie van een invasieve soort als de nijlgans moet binnen de perken worden gehouden. Deze soort heeft o.a. een negatieve invloed op inheemse (water)vogels en kan, zeker in grotere aantallen, ook schade veroorzaken aan landbouwgewassen. Daarnaast is het bestrijden van de verschillende ganzensoorten noodzakelijk om schade aan gewassen te voorkomen.

### Meer te tellen dan je denkt

In de winter worden de eerste officiële telling uitgevoerd te weten de winterganzen telling. Hierbij tellen jagers binnen het gehele werkgebied van de WBE tegelijkertijd de aanwezige ganzen. Het valt mij op dat als je gericht gaat kijken, dat er dan veel meer ganzen, in aantal en soort, aanwezig zijn, dan je normaal door hebt.

### Tellen zonder warmtebeeld

Een officiële telling is de voorjaarsstelling in onze WBE. Deze wordt via een vastgelegd telprotocol uitgevoerd en tegelijkertijd in het gehele werkgebied van de hele WBE. Bij deze tellingen wordt geen gebruik gemaakt van bijv. warmtebeeld apparatuur. Zelf heb ik de tellingen volgens het protocol uitgevoerd, maar uiteraard heb ik ook in het donker met warmtebeeld geteld en dan zie je echt een veelvoud van bijv. hazen, hermelijnen, vossen etc.

### Biotoopverbetering en biodiversiteit

Het behoeft geen toelichting dat de schaalvergroting in de landbouw niet positief uit heeft gepakt voor de natuur op het platteland. Faunabeheerders zetten zich samen met o.a. de grondgebruikers juist in om platen en dieren toch weer een plekje te geven, ook in de huidige landbouw. Dit gebeurt door o.a. door voorlichting, het inzaaien van bloemenblokken, het aanleggen van landschapselementen als singels, het plaatsen van eenden broedkorven, maar ook door waterschappen te vragen om oevers later te maaien. Allemaal maatregelen die de wildstand bevorderen, maar ook de algehele biodiversiteit een flinke boost geven.

### Onlosmakelijk onderdeel van faunabeheer

U begrijpt dat ik mij in de loop der jaren heb ontwikkeld als faunabeheerder in hart en nieren. Faunabeheerders spelen een belangrijke rol in de Nederlandse natuur en op het platteland, waarbij ze zich zeer verantwoordelijk voelen voor de

fauna in hun gebied. Het bejagen van de wildsoorten en daarmee oogsten van een (h)eerlijk stukje wild vlees, maakt hier een onlosmakelijk onderdeel van uit. Het mogelijk niet openen van de jacht op een deel van de wildsoorten is dan ook schadelijk voor de motivatie. Of de stand dit wel, of niet toelaat, kan per gebied/jachtveld sterk verschillen, maar wie kan dit beter weten dan de faunabeheerder?

Ik besluit dan ook met de hoop dat u inziet dat er geen reden is om de jacht (deels) niet te openen en dat dit zelfs een averechts effect zal hebben op de wildstand en de biodiversiteit. Ook hoop ik dat er in de nabije toekomst gebruik wordt gemaakt van betere telgegevens en dat daarbij de waardevolle gegevens die de faunabeheerders leveren ook worden ingezet.